

សេចក្តីសង្ខេបគោលនយោបាយ

ការវាយតម្លៃលទ្ធផលនៃការអនុវត្តកម្មវិធីឧបត្ថម្ភសាច់ប្រាក់ជូនគ្រួសារក្រីក្រ និងងាយរងគ្រោះ ក្នុងអំឡុងពេលប្រយុទ្ធនឹងជំងឺកូវីដ-១៩

កម្មវិធីឧបត្ថម្ភសាច់ប្រាក់ជូនគ្រួសារក្រីក្រ និងងាយរងគ្រោះ ក្នុងអំឡុងពេលប្រយុទ្ធនឹងជំងឺកូវីដ-១៩

អ្នកដែលទទួលបានប្រាក់សាច់ប្រាក់ត្រូវបានប្រើប្រាស់ដើម្បីប្រើប្រាស់សម្ភារៈសំបុត្រសម្រាប់ប្រើប្រាស់ប្រាក់សាច់ប្រាក់ និងប្រើប្រាស់សម្ភារៈសំបុត្រសម្រាប់ប្រើប្រាស់ប្រាក់សាច់ប្រាក់

ប្រភេទប្រាក់សាច់ប្រាក់	ប្រាក់សាច់ប្រាក់ (រៀល)	ប្រាក់សាច់ប្រាក់ (ដុល្លារអាមេរិក)	ប្រាក់សាច់ប្រាក់ (ដុល្លារអឺរ៉ុប)
ប្រាក់សាច់ប្រាក់សរុប	100.000.000	100.000.000	100.000.000
ប្រាក់សាច់ប្រាក់សម្រាប់ប្រើប្រាស់	80.000.000	80.000.000	80.000.000
ប្រាក់សាច់ប្រាក់សម្រាប់ប្រើប្រាស់	20.000.000	20.000.000	20.000.000
ប្រាក់សាច់ប្រាក់សម្រាប់ប្រើប្រាស់	20.000.000	20.000.000	20.000.000
ប្រាក់សាច់ប្រាក់សម្រាប់ប្រើប្រាស់	20.000.000	20.000.000	20.000.000
ប្រាក់សាច់ប្រាក់សម្រាប់ប្រើប្រាស់	20.000.000	20.000.000	20.000.000

សេចក្តីសង្ខេប

ក្នុងគោលបំណងគាំទ្រ និងលើកកម្ពស់ ជីវភាពរស់នៅរបស់គ្រួសារក្រីក្រ និងងាយរងគ្រោះ ដោយសារការរីករាលដាលនៃជំងឺកូវីដ-១៩, រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាបានដាក់ចេញនូវគោលនយោបាយជំនួយសង្គមពិសេសមួយ តាមរយៈការដាក់ឱ្យអនុវត្ត “កម្មវិធីឧបត្ថម្ភសាច់ប្រាក់ជូនគ្រួសារក្រីក្រ និងងាយរងគ្រោះ ក្នុងអំឡុងពេលប្រយុទ្ធនឹងជំងឺកូវីដ-១៩” កាលពីខែមិថុនា ឆ្នាំ២០២០។ ការវាយតម្លៃលទ្ធផលនៃការអនុវត្តបានបង្ហាញថា កម្មវិធីនេះបានឧបត្ថម្ភសាច់ប្រាក់ជូនគ្រួសារដែលមានប្រាក់ចំណូលសមធ្យម យ៉ាងហោចណាស់ ៥៦០ ០០០ គ្រួសារ តាមរយៈការផ្ទេរសាច់ប្រាក់ដោយផ្ទាល់ទៅតាមគណនីរឹង។ ការអនុវត្តកម្មវិធីនេះបានរួមចំណែកយ៉ាងសំខាន់ ក្នុងការរក្សាលំនឹងស្ថានភាពជីវភាពគ្រួសារក្រីក្រ និងងាយរងគ្រោះ ក្នុងស្ថានភាពនៃការបន្តការរីករាលដាលជំងឺកូវីដ-១៩។ ការសិក្សា និងវាយតម្លៃលទ្ធផលនៃការអនុវត្តនេះ បានបង្ហាញអំពីលទ្ធផលសំខាន់ៗ ក៏ដូចជាការឃើញនូវបញ្ហាប្រឈមក្នុងការអនុវត្ត និងបានផ្តល់នូវអនុសាសន៍មួយចំនួន ដើម្បីឱ្យការអនុវត្តកម្មវិធីកាន់តែមានភាពប្រសើរឡើង។

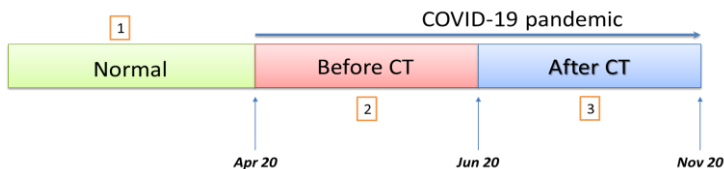
កំណត់សម្គាល់: ទស្សនៈនៃការសិក្សា និងវាយតម្លៃនេះ គឺជាទស្សនៈរបស់ក្រុមហ៊ុន **នព្វន្ត រ៉េស៊ីច អេន ខនសាល់ រ៉េស៊ីច** (Nuppun Research and Consulting) និងមិនរួមបញ្ចូលទស្សនៈរបស់អគ្គលេខាធិការដ្ឋានក្រុមប្រឹក្សាជាតិគាំពារសង្គម និងទីភ្នាក់ងារអាស៊ីម៉ង់សម្រាប់ការអភិវឌ្ឍអន្តរជាតិ (GIZ) ឡើយ។

ខែឧសភា ឆ្នាំ២០២១
 រាជធានីភ្នំពេញ ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
 រៀបចំដោយ
 នព្វន្ត រ៉េស៊ីច អេន ខនសាល់ រ៉េស៊ីច

ការសិក្សា និងវាយតម្លៃលទ្ធផលនេះ បានធ្វើឡើងតាមរយៈការស្ទង់មតិជាមួយគ្រួសារចំនួន ១ ០៨២, ការពិភាក្សាជាក្រុម (FGDs) ចំនួន ២៤ ក្រុម និងអ្នកផ្តល់ព័ត៌មានគន្លឹះ (KIIs) ចំនួន ៦០នាក់

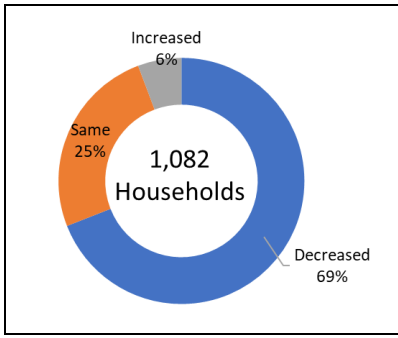
ការសិក្សានេះ ធ្វើឡើងក្នុងគោលបំណងវាយតម្លៃលទ្ធផល និងស្វែងរកបញ្ហាប្រឈមនៃការអនុវត្តកម្មវិធីឧបត្ថម្ភសាច់ប្រាក់ជូនគ្រួសារក្រីក្រ និងងាយរងគ្រោះ ក្នុងអំឡុងពេលប្រយុទ្ធនឹងជំងឺកូវីដ-១៩ ក៏ដូចជាលើកឡើងនូវដំណោះស្រាយ និងអនុសាសន៍នានា។ ការសិក្សា និងវាយតម្លៃនេះ បានធ្វើឡើងតាមរយៈការស្ទង់មតិជាមួយគ្រួសារទទួលបានលទ្ធផលសរុបចំនួន ១ ០៨២ នៅទូទាំង២៥ រាជធានី-ខេត្ត រួមទាំងការពិភាក្សាជាក្រុមចំនួន ២៤ក្រុម និងបទសម្ភាសន៍ជាមួយអ្នកផ្តល់ព័ត៌មានគន្លឹះចំនួន ៦០នាក់ ដែលក្នុងនោះរួមមាន សមាជិកក្រុមប្រឹក្សាឃុំ សង្កាត់ សមាជិកគ្រួសារទទួលបានលទ្ធផល និងភ្នាក់ងារវិញ្ញាណក្រមខេត្តចំនួន ០៤ (កំពង់ចាម មណ្ឌលគីរី កំពង់ធំ និងកោះកុង) តំណាងឱ្យតំបន់ភូមិសាស្ត្រសំខាន់ៗចំនួន ០៤ គឺ តំបន់ទន្លេមេគង្គ, តំបន់ភ្នំ និងខ្ពង់រាប, តំបន់បឹងទន្លេសាប និងតំបន់មាត់សមុទ្រ។ ដោយសកម្មភាពសិក្សា និងប្រមូលទិន្នន័យត្រូវបានអនុវត្តចាប់ពីចុងខែវិច្ឆិកា ដល់ដើមខែធ្នូ ឆ្នាំ២០២០, ការសិក្សាបានកំណត់រយៈពេលចំនួន ៣ ដំណាក់កាល ដើម្បីជាមូលដ្ឋានសម្រាប់ការវិភាគគឺ៖ (១) រយៈពេលធម្មតា ឬមុនពេលវិវាទដាលនៃជំងឺកូវីដ-១៩ (មុនខែមេសា ឆ្នាំ២០២០), (២) អំឡុងពេលវិវាទដាលនៃជំងឺកូវីដ-១៩ ប៉ុន្តែមុនការដាក់ចេញនូវកម្មវិធីជំនួយសង្គម (មេសា - មិថុនា ២០២០) និង (៣) ក្នុងអំឡុងពេលអនុវត្តកម្មវិធី (មិថុនា - វិច្ឆិកា ២០២០)។

Figure 1. Study reference period

អ្នកឆ្លើយតបទៅនឹងកម្រងសំណួរស្ទង់មតិ ជាមធ្យមមានអាយុ៣៨ឆ្នាំ ហើយភាគច្រើន (៨៦,៧%) ជាមេគ្រួសារ (ប្តី ឬប្រពន្ធ)។ ដូចការរំពឹងទុក ក្នុងចំណោមគ្រួសារមានបណ្ណសមធម៌ មេគ្រួសារជាច្រើនមិនបានទទួលការអប់រំខ្ពស់នោះទេ ក្នុងនោះមាន ២៣,៨% មិនបានរៀនសូត្រ និង៥៦,៧% ទៀត មានកម្រិតវប្បធម៌ត្រឹមបឋមសិក្សា។ ជាមួយកម្រិតទាបនៃការអប់រំនេះ ការស្ទង់មតិបានអង្កេតឃើញថាមាន៦,៥% នៃមេគ្រួសារដែលបានសម្ភាស គឺជាកម្មករដែលទទួលបានប្រាក់ខែ, ៤៧,៦% ជាកម្មករប្រាក់ឈ្នួល និង ១២,៩% ទៀតពុំមានការងារធ្វើ។ គួរលេខនៃការអង្កេតនេះ បានបង្ហាញឱ្យឃើញថាគ្រួសារមានបណ្ណសមធម៌ហាក់មានការរឹងមាំខ្លាំងលើប្រាក់ចំណូលប្រចាំថ្ងៃ ក្នុងការរក្សាលំនឹងជីវភាពគ្រួសារ។

Figure 2. Mangitude of household income changes

Note: 'Decreased' refers to a household group that experienced a decrease in their incomes as a result of COVID-19 outbreak. Similarly, 'Same' and 'Increased' refer to those whose income levels remained the same and increased after the outbreak, respectively.

ប្រមាណ ២ ភាគ ៣ នៃគ្រួសារមានបណ្ណសមធម៌ បានបាត់បង់ប្រាក់ចំណូលចំនួន៣១% ដោយសារផលប៉ះពាល់នៃការវិវាទដាលនៃជំងឺកូវីដ-១៩

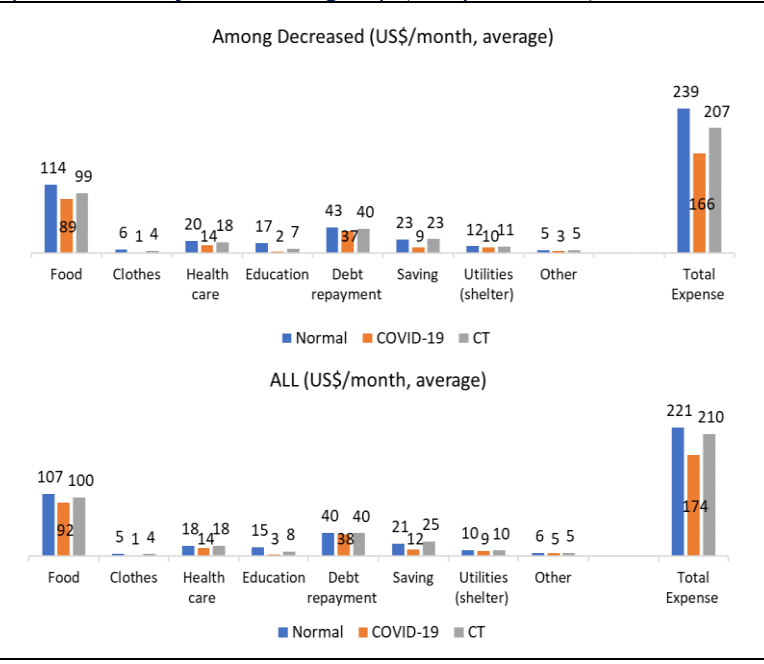
ប្រមាណ ២ ភាគ ៣ ឬ ៦៩% នៃគ្រួសារមានបណ្ណសមធម៌ មានការធ្លាក់ចុះនូវប្រាក់ចំណូល ដោយសារផលប៉ះពាល់នៃការវិវាទដាលនៃជំងឺកូវីដ-១៩ ដោយប្រាក់ចំណូលមានការធ្លាក់ចុះប្រមាណ ៣១% បើធៀបនឹងស្ថានភាពមុនពេលវិវាទដាលនៃជំងឺនេះ។ ដូចបានបង្ហាញក្នុងរូបភាពទី២, ២៥% នៃគ្រួសារក្រីក្រពុំមានការប៉ះពាល់ដល់ស្ថានភាពប្រាក់ចំណូល ពីការវិវាទដាលនៃជំងឺកូវីដ-១៩ នោះទេ ទាំងមុនពេល និងក្នុងស្ថានភាពនៃការវិវាទដាលនៃជំងឺកូវីដ-១៩។ ដោយឡែក សម្រាប់គ្រួសារ ៦% ទៀត ប្រាក់ចំណូលបានកើនឡើងដែលក្នុងនោះ ភាគច្រើននៃគ្រួសារក្រីក្រប្រមាណ ៤០% បានពន្យល់ថា ការកើនឡើងនៃប្រាក់ចំណូល គឺដោយសារការប្រកបរបរក្នុងវិស័យកសិកម្ម ដែលមិនរងផលប៉ះពាល់ខ្លាំង ខណៈគ្រួសារក្រីក្រចំនួន ៣៥% ទៀត លើកឡើងថាគាត់បានប្រើប្រាស់ប្រាក់កម្ចីដើម្បីដោះស្រាយស្ថានភាពសេដ្ឋកិច្ចគ្រួសារក្នុងអំឡុងពេលនៃការវិវាទដាលនៃជំងឺកូវីដ-១៩ និង១៨% ទៀតលើកឡើងថា បានបន្ថែមចំនួនសមាជិកគ្រួសារក្នុងការរស់រវើកប្រាក់ចំណូល។

កម្មវិធីនេះបានសម្រួលដល់ចំណាយរបស់គ្រួសារមានបណ្ណសមធម៌នៅកម្រិតប្រមាណ ៨៧% បើធៀបទៅនឹងស្ថានភាពជីវភាពមុនការរីករាលដាលនៃជំងឺកូវីដ-១៩

គ្រួសារក្រីក្រដែលមានប្រាក់ចំណូលធ្លាក់ចុះបានចំណាយជាមធ្យមប្រមាណ **១៦៦ ដុល្លារអាមេរិក** ក្នុង១ខែ ក្នុងអំឡុងពេលរីករាលដាលនៃជំងឺកូវីដ-១៩ និងមុនការដាក់ឱ្យអនុវត្តកម្មវិធីនេះ។ ចំណាយជាមធ្យមបានធ្លាក់ចុះប្រមាណ ៣១% ធៀបនឹងស្ថានភាពចំណាយមុនពេលរីករាលដាលនៃជំងឺកូវីដ-១៩ ដែលមានប្រមាណ **២៣៩ ដុល្លារអាមេរិក**។ បន្ទាប់ពីទទួលបានសាច់ប្រាក់ឧបត្ថម្ភពីកម្មវិធីឧបត្ថម្ភសាច់ប្រាក់ជូនគ្រួសារក្រីក្រ និងងាយរងគ្រោះ ក្នុងអំឡុងពេលប្រយុទ្ធនឹងជំងឺកូវីដ-១៩ ស្ថានភាពប្រាក់ចំណូលរបស់គ្រួសារក្រីក្របានកើនឡើងដល់ប្រមាណ **២០៧ ដុល្លារអាមេរិក** ក្នុងនោះបានកើនឡើងចំនួន ២០% ធៀបនឹងកម្រិតមុនកម្មវិធី និងស្មើនឹង ៨៧% នៃស្ថានភាពជីវភាពមុនពេលការរីករាលដាលនៃជំងឺកូវីដ-១៩ (រូបភាពទី៣)។ សាច់ប្រាក់ឧបត្ថម្ភពីកម្មវិធីនេះ បានជួយដោះស្រាយបញ្ហាប្រឈមផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុ ក៏ដូចជាជីវភាពរស់នៅដែលគ្រួសារក្រីក្របានជួបប្រទះ ជាក់ស្តែងគ្រួសារក្រីក្រប្រមាណជា ៥១% បានជួបប្រទះកង្វះខាតស្បៀងអាហារ ក្នុងអំឡុងពេលនៃការរីករាលដាលនៃជំងឺកូវីដ-១៩ និងមុនកម្មវិធី។ ការសិក្សាបានបង្ហាញផងដែរថា ភាគច្រើននៃគ្រួសារក្រីក្របានបែងចែកសាច់ប្រាក់ឧបត្ថម្ភ ដែលទទួលបានពីកម្មវិធី ដោយមានការពិភាក្សា និងព្រមព្រៀងគ្នា ក្នុងនោះ កម្រិតពិន្ទុខ្ពស់ជាមធ្យម ៩,៧ លើ ១០ ដែលបង្ហាញថាពុំមានអំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារកើតឡើងគួរឱ្យកត់សម្គាល់ ពាក់ព័ន្ធនឹងការទទួលបានសាច់ប្រាក់ឧបត្ថម្ភពីកម្មវិធី នោះទេ។ បើពិនិត្យស្ថានភាពចំណាយ, ភាគច្រើននៃគ្រួសារទទួលបានប្រើប្រាស់សាច់ប្រាក់ សម្រាប់ចំណាយលើម្ហូបអាហារ ដែលមានចំនួនប្រហែលពាក់កណ្តាលនៃចំណាយគ្រួសារសរុបប្រចាំខែ ក្នុងនោះ មានមុខចំណាយចំនួន ៨ ទៀត ដែលបានបញ្ចូលក្នុងការសិក្សានេះ មានការធ្លាក់ចុះ ក្នុងអំឡុងពេលនៃការរីករាលដាលនៃជំងឺកូវីដ-១៩។

ការស្ទង់មតិក៏បានបង្ហាញថា ចំណាយលើម្ហូបអាហារ មានចំនួន **៩២ ដុល្លារអាមេរិក** ក្នុងមួយខែ ក្នុងអំឡុងពេលនៃការរីករាលដាលនៃជំងឺកូវីដ-១៩ និងមុនកម្មវិធី បានធ្លាក់ចុះប្រមាណ ១៤% (**១៥ ដុល្លារអាមេរិក**) ពីចំនួន **១០៧ ដុល្លារអាមេរិក** ក្នុងស្ថានភាពមុនការរីករាលដាលនៃជំងឺកូវីដ-១៩។ ចំណាយលើម្ហូបអាហារ បានធ្លាក់ចុះប្រមាណ ២២% (**២៥ ដុល្លារអាមេរិក**) មកចំនួន **៨៩ ដុល្លារអាមេរិក** ក្នុងអំឡុងពេលនៃការរីករាលដាលនៃជំងឺកូវីដ-១៩ និងមុនការអនុវត្តកម្មវិធីនេះ ពីចំនួន **១១៤ ដុល្លារអាមេរិក** ដែលជាតួលេខមុនការរីករាលដាលនៃជំងឺកូវីដ-១៩។ ប្រឈមនឹងការធ្លាក់ចុះនេះ គ្រួសារក្រីក្រមួយចំនួនធំ បានសម្រេចចិត្តខ្ចីស្បៀងអាហារ, ជ្រើសរើសយកអាហារ ដែលមានតម្លៃថ្នូរថ្លៃ និងកាត់បន្ថយបរិមាណបរិភោគប្រចាំថ្ងៃ។ ដោយឡែក ការសន្សំប្រាក់មានការធ្លាក់ចុះ ៧៩% (**១២ ដុល្លារអាមេរិក**) និងការចំណាយលើថ្លៃសិក្សាបានធ្លាក់ចុះ ៤៤% (**៩ ដុល្លារអាមេរិក**) ក្នុងចំណោម គ្រួសារដែលបានស្ទង់មតិ និង៨៦% (**១៤ ដុល្លារអាមេរិក**) នៃប្រាក់សន្សំ និង៦០% (**១៤ ដុល្លារអាមេរិក**) ថ្លៃសិក្សាមានការធ្លាក់ចុះ ក្នុងចំណោមគ្រួសារមានប្រាក់ចំណូលធ្លាក់ចុះ។

Figure 3. Average household income across three reference periods and by household group (US\$ per month)

អ្នកទទួលបានផលទទួលបានសាច់ប្រាក់ពីកម្មវិធីត្រឹមត្រូវ និងគ្រប់ចំនួន

ការប្រៀបធៀបរវាងទឹកប្រាក់ដែលបានកត់ត្រាទុកក្នុងប្រភពផ្លូវការ និងពីការស្ទង់មតិប្រមាណ ៤០% នៃចំនួនគ្រួសារ ដែលបានធ្វើការសិក្សាសរុប ក្នុងចំណោមគ្រួសារត្រូវបានប្រៀបធៀបចំនួន ៧៩% នៃការសង្កេតបានបង្ហាញថា ទទួលបានចំនួនទឹកប្រាក់ឧបត្ថម្ភដូចគ្នា និងចំនួន ២១% ទៀត មានភាពខុសគ្នា។ ភាពខុសគ្នានៃការទទួលបានសាច់ប្រាក់ឧបត្ថម្ភនេះ បណ្តាល

២ / ការវាយតម្លៃលទ្ធផលនៃការអនុវត្តកម្មវិធីឧបត្ថម្ភសាច់ប្រាក់ជូនគ្រួសារក្រីក្រ និងងាយរងគ្រោះ ក្នុងអំឡុងពេលប្រយុទ្ធនឹងជំងឺកូវីដ-១៩

មកពីកត្តា ០២ សំខាន់ៗ គឺការដាក់បញ្ចូលសាច់ប្រាក់រួមជាមួយកម្មវិធីឧបត្ថម្ភសាច់ប្រាក់ផ្សេងទៀត និងព័ត៌មានមិនត្រឹមត្រូវ ដែលផ្តល់ដោយអ្នកឆ្លើយសំណួរ ដែលមិនមែនជាអ្នកដកសាច់ប្រាក់ពីកម្មវិធីឧបត្ថម្ភសាច់ប្រាក់នេះ។ គ្រួសារមានបណ្ណសមធម៌ ទទួលបានទឹកប្រាក់ជាមធ្យមចំនួន ៥០ ដុល្លារអាមេរិក ពីកម្មវិធីនេះ។

ការឧបត្ថម្ភសាច់ប្រាក់ ធ្វើឡើងដោយទៀងទាត់ និងទាន់ពេលវេលា

មានគ្រួសារទទួលបានប្រមាណ ៨៨% ដែលទទួលបានអត្ថប្រយោជន៍ក្នុងខែដំបូងបន្ទាប់ពីបានកំណត់អត្តសញ្ញាណគ្រួសារក្រីក្រ និងការផ្ទៀងផ្ទាត់ទៅតាមលក្ខខណ្ឌនៃការទទួលបាន ដោយឡែកគ្រួសារប្រមាណ ១២% ផ្សេងទៀត ទទួលបានសាច់ប្រាក់ ឧបត្ថម្ភយឺតយ៉ាវបន្តិចទៅតាមលក្ខខណ្ឌជាក់ស្តែង ដែលមានការពាក់ព័ន្ធនឹងពេលវេលានៃការកំណត់អត្តសញ្ញាណ និងការបិទ បញ្ជីកម្មវិធីប្រចាំខែនីមួយៗ។ ការពិភាក្សាជាក្រុម ជាមួយក្រុមប្រឹក្សាឃុំ សង្កាត់ បានបង្ហាញថា មិនមានការកំណត់ចំរើនវេលា ជាក់លាក់ណាមួយទេ រវាងពេលវេលានៃការត្រួតពិនិត្យលក្ខខណ្ឌ និងការទទួលបានប្រាក់ឧបត្ថម្ភលើកទី១ នោះទេ។ ផ្នែកលើ បទពិសោធន៍នៃការអនុវត្តកន្លងមក ចំរើនវេលាអាចមានពីចន្លោះពី ២ ទៅ ៤ សប្តាហ៍ ដើម្បីទទួលបានការបើកប្រាក់ឧបត្ថម្ភលើក ដំបូង។ មានករណីខ្លះ សាច់ប្រាក់ឧបត្ថម្ភនោះ បញ្ចូលក្នុងគណនីក្រោយពេលដែលអ្នកទទួលបានទៅបើកនៅបញ្ជីរវីង។ បទសម្ភាសន៍មួយជាមួយភ្នាក់ងាររវីង បានបញ្ជាក់ថា គ្រួសារអ្នកទទួលបានផ្លូវបានជូនដំណឹងមុន ថាពួកគេអាចដកប្រាក់ បាននៅរៀងរាល់ថ្ងៃទី២៧ ដូច្នោះ គ្រួសារមួយចំនួនបានទៅបញ្ជីរវីងតាំងពីព្រលឹមតាមកាលបរិច្ឆេទ ប៉ុន្តែសាច់ប្រាក់ឧបត្ថម្ភ មិនទាន់បានបញ្ចូលក្នុងគណនី នៅឡើយ។ ដូច្នោះ អ្នកទៅបើកសាច់ប្រាក់បានត្រលប់ទៅផ្ទះវិញ ហើយប៉ុន្មានម៉ោងក្រោយមក ទើបសាច់ប្រាក់ត្រូវបានបញ្ចូលក្នុងគណនី។ ស្ថានភាពនេះ បណ្តាលមកពីការមិនអាចគ្រប់គ្រងការរំពឹងទុករបស់គ្រួសារ ទទួលបាន ឬក៏អាចបណ្តាលមកពីការផ្តល់លេខកូដមិនត្រឹមត្រូវដល់ភ្នាក់ងាររវីង ផងដែរ។ ភ្នាក់ងាររវីងក៏បានរាយការណ៍ អំពីបញ្ហានេះផងដែរ ដោយសារក្រុមគ្រួសារមួយចំនួនផ្តល់លេខកូដ ដែលមិនត្រឹមត្រូវ ក្នុងនោះ ករណីវាយបញ្ចូលលេខ ខុសលើសពី ២ដង, គណនីរបស់គាត់នឹងត្រូវបានបិទ ជាហេតុធ្វើឱ្យដំណើរការនៃការដកប្រាក់ត្រូវបានពន្យារពេល។ ដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហានេះ ភ្នាក់ងាររវីងត្រូវទាក់ទងជាមួយក្រុមប្រឹក្សាឃុំ សង្កាត់។

ការរាំងស្ទះប្រតិបត្តិការដែលអាចបណ្តាលឱ្យមានការពន្យារពេលក្នុងការដកសាច់ប្រាក់, ចំណាយប្រាក់បន្ថែម, និងពេលវេលា សម្រាប់គ្រួសារដែលរស់នៅឆ្ងាយ

កត្តាសំខាន់ៗចំនួន៣ ដែលជាបញ្ហាប្រឈម ក្នុងប្រតិបត្តិការដកប្រាក់ គឺ (១) ទិដ្ឋភាពបច្ចេកទេសរបស់ប្រព័ន្ធរវីង ជាពិសេស ក្នុងអំឡុងពេលនៃការដកប្រាក់ ដោយសារចំនួនអ្នកមកដកប្រាក់ ច្រើនពេក ក្នុងពេលដំណាលគ្នា (២) សមត្ថភាពប្រតិបត្តិការ របស់ភ្នាក់ងាររវីង ជាពិសេស នៅពេលមានការដកប្រាក់ច្រើនក្នុងពេលតែមួយ ភ្នាក់ងារខ្លះមិនអាចបញ្ចេញសាច់ប្រាក់បាន ភ្លាមៗ ដោយសារសមត្ថភាពនៃការបើកផ្តល់ប្រាក់លើសចំនួនកំណត់។ ក្នុងករណីនេះ គ្រួសារទទួលបានផ្លូវ រង់ចាំរហូតដល់ ភ្នាក់ងាររវីងវិលត្រលប់ពីដកសាច់ប្រាក់នៅធនាគារ ឬពួកគេត្រូវរកម្តងទៀតនៅថ្ងៃបន្ទាប់ ប្រសិនបើនៅក្នុងតំបន់ដែលពួក គេរស់នៅមានភ្នាក់ងាររវីងតិចតួច និង (៣) ល្បឿនអ៊ិនធឺណែត ជាពិសេសនៅតាមទីជនបទ ដែលគុណភាពសេវាអ៊ិនធឺណែត នៅមានកម្រិត ធៀបនឹង ទីប្រជុំជន ដែលជាកត្តាអាចអូសបន្លាយពេលវេលានៃប្រតិបត្តិការដកសាច់ប្រាក់។

បញ្ហាប្រឈមនៅកម្រិត ឃុំ សង្កាត់ ក្នុងដំណើរការចុះឈ្មោះ, ធនធានមនុស្ស ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ និងកិច្ចសហការពីគ្រួសារ ទទួលបាន

មន្ត្រីក្រុមប្រឹក្សាឃុំ សង្កាត់ ជាពិសេសនៅតំបន់ដាច់ស្រយាល ភាគច្រើនមានការយល់ដឹង មានកម្រិតអំពីបច្ចេកវិទ្យាព័ត៌មាន ដែលធ្វើឱ្យមានការលំបាកមួយចំនួនក្នុងការប្រើប្រាស់ថេប្លែត (Tablet) និងប្រព័ន្ធអ៊ិនធឺណែត។ ការអនុវត្តការងារនេះ ភាគច្រើនត្រូវពឹងផ្អែក លើមន្ត្រីវ័យក្មេង ដែលជាស្មៀនឃុំ សង្កាត់។ លើសពីនេះ ចំនួនថេប្លែត និង ថ្លៃប្រើប្រាស់អ៊ិនធឺណែត ទូរសព្ទ និងចំណាយសម្រាប់ការធ្វើដំណើរ គឺមានភាពខ្វះខាតនៅក្នុងតំបន់មួយចំនួន។ ឃុំមួយចំនួនជួបប្រទះនឹងការលំបាក ក្នុងការអនុវត្ត ដោយកត្តាចម្ងាយរវាងភូមិមួយចំនួនក្នុងឃុំ ជាពិសេសនៅតាមទីជនបទ និងតំបន់ដាច់ស្រយាល ដែលត្រូវការ ធនធានបន្ថែម ដើម្បីសម្ភាស។ ពេលខ្លះមន្ត្រីចុះសម្ភាស ក៏មានការលំបាកដោយសារខ្វះកិច្ចសហការពីក្រុមគ្រួសារ និងគ្រួសារខ្លះ មិនបានរាយការណ៍ពីចំនួនសមាជិកទាំងអស់ ឬមិននៅផ្ទះនៅថ្ងៃដែលត្រូវសម្ភាស។

ចំណុចខ្លះចន្លោះនៃយន្តការកំណត់អត្តសញ្ញាណគ្រួសារក្រីក្រ

ពីការពិភាក្សាជាក្រុមជាមួយសមាជិកក្រុមប្រឹក្សាឃុំ សង្កាត់ មានករណីខ្លះ គ្រួសារដែលក្រុមប្រឹក្សាឃុំ សង្កាត់យល់ថា ក្រីក្រ មិនទទួលបានពិន្ទុ គ្រប់គ្រាន់ ដើម្បី ទទួលបានការកំណត់អត្តសញ្ញាណ បន្ទាប់ពីបញ្ចប់កិច្ចសម្ភាសន៍។ ស្ថានភាពនេះ បានកើតឡើងដោយសារការរចនាកម្រងសំណួរ ដែលមិនអាច កំណត់បានពេញលេញ និងមិនមានជម្រើសផ្សេងទៀត ដែលអនុញ្ញាតឱ្យ អ្នកសម្ភាស បំពេញព័ត៌មាន ឬកត់សម្គាល់បន្ថែម។ មួយវិញទៀត ការ ដកគ្រួសារដែលមានជីវភាពប្រសើរចេញពីបញ្ជីគ្រួសារក្រីក្រ ដែលធ្វើឱ្យ

ក្រុមប្រឹក្សាឃុំ សង្កាត់ មានការលំបាក ក្នុងការប្រឈម ជាមួយគ្រួសារដែលបានដកចេញ ខណៈពេលដែលត្រូវការពេល យ៉ាងហោចណាស់ចំនួន២សប្តាហ៍ ដើម្បីធ្វើការវាយតម្លៃឡើងវិញនូវគ្រួសារដែលមានជីវភាពប្រសើរឡើង។

លទ្ធផលនៃការអនុវត្តកម្មវិធីទាំងមូលទទួលបានការពេញចិត្តខ្លាំង ក្នុងចំណោមគ្រួសារដែលទទួលបាន ពិន្ទុច្រើន (៩,៨ លើ ១០ពិន្ទុ)

ការស្តង់ដារអំពីកម្រិតពេញចិត្តនឹងការរៀបចំកម្មវិធីឧបត្ថម្ភសាច់ប្រាក់នេះ បានបង្ហាញថាបណ្តាគ្រួសារក្រីក្រ និងងាយរងគ្រោះ មានការពេញចិត្តខ្លាំងចំពោះការអនុវត្តកម្មវិធីនេះ ក្នុងនោះ ទិដ្ឋភាពផ្សេងៗនៃការអនុវត្តកម្មវិធីនេះ ក៏ទទួលបាន ការវាយតម្លៃខ្ពស់ ជាអាទិ កម្រិតតម្លាភាពនៃដំណើរការផ្ទេរសាច់ប្រាក់ទទួលបាន ៩,២ពិន្ទុ, តម្លាភាពនៃដំណើរការកំណត់អត្តសញ្ញាណគ្រួសារ ក្រីក្រដែលត្រូវទទួលបាន ៨,៨ពិន្ទុ, កម្រិតនៃព័ត៌មានអំពីកម្មវិធីទទួលបាន ៨,៨ពិន្ទុ និងកម្រិតនៃការគ្របដណ្តប់គ្រួសារ ក្រីក្រទាំងអស់ទទួលបាន ៨,៣ពិន្ទុ បើទោះជា ទិដ្ឋភាពទាក់ទងនឹងកម្រិតនៃការគ្របដណ្តប់នៃគ្រួសារក្រីក្រ ពិន្ទុទាប បើ ប្រៀបធៀបនឹងទិដ្ឋភាពផ្សេងទៀត។

អនុសាសន៍គោលនយោបាយ

ផ្អែកលើលទ្ធផលដែលបានបង្ហាញខាងលើ អនុសាសន៍ចំនួន៤ ត្រូវបានផ្តល់ជូនក្នុងការអនុវត្តកម្មវិធីឱ្យកាន់តែប្រសើរឡើង រួមមាន៖

១) បញ្ចប់ការរាំងស្ទះដំណើរប្រតិបត្តិការនៅចំណុចដកប្រាក់ (ភ្នាក់ងារវិង)

គួរពិចារណាឡើងវិញលើកាលវិភាគនៃការដកសាច់ប្រាក់ ដើម្បីឱ្យដំណើរការប្រតិបត្តិការអនុវត្តនៅពេលផ្សេងគ្នាក្នុង ប្រព័ន្ធវិង (wing) ។ ក្រុមប្រឹក្សាឃុំ សង្កាត់ គួរណែនាំគ្រួសារទទួលបាន និងផ្តល់កាលបរិច្ឆេទដកប្រាក់ផ្សេងៗគ្នា ឬនៅ តាមភូមិនិមួយៗ ដើម្បីកាត់បន្ថយចំនួនប្រតិបត្តិការត្រួតស៊ីគ្នា នៅថ្នាក់ក្រោមជាតិ។

២) ដោះស្រាយបញ្ហាប្រឈមរបស់ក្រុមប្រឹក្សាឃុំ សង្កាត់ ក្នុងដំណើរការចុះឈ្មោះ រួមមាន បញ្ហាទាក់ទងនឹងធនធានមនុស្ស ហេ ដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ និងកិច្ចសហការពីគ្រួសារក្រីក្រ

- ក) ពិចារណាឡើងវិញនូវគោលការណ៍ទាក់ទងនឹងចំណាយសម្រាប់ការធ្វើដំណើរ ថ្លៃប្រើប្រាស់អ៊ីនធឺណែតតាមទូរស័ព្ទដៃ។
- ខ) គួរបង្កើនចំនួនថេប្លែត (Tablet) ដើម្បីពន្លឿនការងារ និងប្រសិទ្ធភាពនៃការអនុវត្ត។
- គ) ផ្តល់ការបណ្តុះបណ្តាលបន្ថែមទាក់ទងនឹងការប្រើប្រាស់ថេប្លែត (Tablet) និងឧបករណ៍បច្ចេកវិទ្យាព័ត៌មានផ្សេងទៀត ដែលទាក់ទងទៅនឹងការកំណត់អត្តសញ្ញាណគ្រួសារក្រីក្រ។

៣) វិសាលភាពការគ្របដណ្តប់នៃកម្មវិធីដល់គ្រួសារក្រីក្រដែលមិនត្រូវបានកំណត់អត្តសញ្ញាណ

- ក) គួរពិនិត្យឡើងវិញលើកម្រងសំណួរដែលបានប្រើប្រាស់សម្រាប់កំណត់អត្តសញ្ញាណគ្រួសារក្រីក្រ ថាតើគួរបន្ថែម ជម្រើស “ផ្សេងទៀត” តាមការស្នើសុំរបស់ក្រុមប្រឹក្សាឃុំ សង្កាត់ ដើម្បីមានលទ្ធភាពក្នុងការកំណត់អត្តសញ្ញាណតាម ស្ថានភាពជាក់ស្តែង។
- ខ) ពិនិត្យឡើងវិញនូវវិធីសាស្ត្រដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការដកហូតបណ្តាគ្រួសារដែលមានជីវភាពប្រសើរ ដើម្បីពន្លឿន ដំណើរការការងារ និងផ្តល់ការបណ្តុះបណ្តាលដល់ក្រុមប្រឹក្សាឃុំ សង្កាត់ តាមការចាំបាច់។

៤) បន្ត បង្កើនបំពាក់បំប៉នជំនាញ តាមរយៈកម្មវិធីបណ្តុះបណ្តាលជំនាញវិជ្ជាជីវៈសម្រាប់គ្រួសារក្រីក្រ ដើម្បីអាចឈាន ចូលទៅក្នុងវិស័យការងារ ឬប្រកបអាជីវកម្មខ្នាតតូច

- ក) សហការជាមួយក្រសួងការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ ដើម្បីរៀបចំគម្រោងសាកល្បង ដោយធ្វើការជ្រើសរើសក្នុងចំណោមមេគ្រួសារនៃគ្រួសារមានបណ្ណសមធម៌ ដោយដាក់ឱ្យស្ថិតនៅក្រោមកម្មវិធីឧបត្ថម្ភធន ឬអាហារូបករណ៍។
- ខ) កែប្រែ ឬពង្រីកការអនុវត្តកម្មវិធី ប្រសិនបើការអនុវត្តទទួលបានជោគជ័យ។

អនុសាសន៍ទាំងនេះ ត្រូវបានធ្វើបទបង្ហាញ និងប្រជុំពិភាក្សានៅក្នុងកិច្ចប្រជុំក្រុមការងារបច្ចេកទេស ដែលមានការចូលរួមពីភាគីពាក់ព័ន្ធ។ ក្រុមការងារបានទទួលយកអនុសាសន៍នេះ និងបាន ដោះស្រាយបញ្ហាប្រឈមដែលកើតមានឡើង និងកែលម្អការអនុវត្តកម្មវិធីជាបន្តបន្ទាប់ឱ្យមានភាពប្រសើរឡើង។

